

عنوان مقاله:

اثربخشی هنر درمانی گروهی بیانگر بر افزایش مولفه های رفتاری و هیجانی خودپنداره ی کودکان مراکز شبه خانواده

محل انتشار:

فصلنامه روانشناسی بالینی، دوره 6، شماره 2 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

شیوا زارع زاده خیبری - دانشگاه سمنان

پروین رفیعی نیا - دانشگاه سمنان

سید محسن اصغری نکاح - دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

مقدمه: هدف از پژوهش حاضر بررسی اثربخشی هنر درمانی بر افزایش مولفه های رفتاری و هیجانی خودپنداره ی کودکان مقیم در مراکز شبه خانواده بود. روش: طرح این پژوهش از نوع شبه آزمایشی به صورت پیش آزمون، پس آزمون با گروه کنترل بود. جامعه ی پژوهش شامل 84 دختر در دو مرکز شبه خانواده در سطح شهر مشهد بود که نمونه این پژوهش 28 نفر از کودکان مقیم در این مراکز را شکل دادند و با روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند. آزمودنی ها به شیوه ی تصادفی به دو گروه آزمایش و کنترل تقسیم شدند. گروه آزمایش 10 جلسه ی 90 دقیقه ای مداخله ی هنر درمانی گروهی را دریافت کرد و گروه کنترل هیچ مداخله ای دریافت نکرد. هر دو گروه در دو مرحله ی پیش از مداخله و پس از مداخله مورد سنجش قرار گرفتند. ابزار سنجش در این پژوهش مقیاس خودپنداره آهلوالیا بود. داده ها با روش آماری تحلیل کوواریانس چند متغیره مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. یافته ها: نتایج نشان داد که آزمودنی های گروه آزمایش پس از مداخله از لحاظ سازگاری رفتاری، ظاهر جسمانی، اضطراب، شادمانی و رضایتمندی به طور معنادار بر گروه کنترل برتری داشتند؛ اما تفاوت نمره ی محبوبیت بین دو گروه معنادار نبود. نتیجه گیری: با توجه به یافته های پژوهش، هنردرمانی گروهی در افزایش خودپنداره کودکان مقیم مراکز شبه خانواده موثر است.

کلمات کلیدی:

هنر درمانی گروهی بیانگر، مولفه های رفتاری و هیجانی خودپنداره، مراکز شبه خانواده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1018311>

